

12 Φεβρουαρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΜΕΓΑΣ Χ" ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ,

Ενάγων,

v.

DORAMI MARINE LTD & OTHERS,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 87/77).

Αίτηση — Μη αναφορά στην αίτηση στην ορθή νομοθετική της βάση
— Κατά πόσο επιφέρει ακυρότητα.

Απόφαση — Αίτηση για αναστολή εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση κα-
ταχωρηθείσας έφεσης — Αρχές που εφαρμόζονται.

Δικονομία Ναυτοδικείου — Δεν έχουν εφαρμογή οι Θεσμοί Πολιτικής
Δικονομίας αλλά οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί Ανωτάτου Δικα-
στηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου) και οι σχετικοί Κανονισμοί
που ίσχυαν στην Αγγλία στις 15.8.1960 (ημέρα πριν από την ανα-
κήρυξη της Ανεξαρτησίας).

5

Εναντίον των αιτητών - εναγομένων είχε εκδοθεί απόφαση για
πληρωμή στον ενάγοντα διαφόρων ποσών χρημάτων για οφειλόμε-
νους μισθούς, έξοδα τροφοδοσίας, παράνομη απόδλυση κλπ. Οι αι-
τητές εφείσβαλαν την απόφαση και καταχώρησαν αίτηση με κλήση
για αναστολή της εκτέλεσής της μέχρι την εκδίκαση της έφεσης
ισχυριζόμενοι ότι ο εξ αποφάσεως δανειστής ήταν ολότελα ανόβο-
λος και ότι, κατά συνέπεια, θα ήταν αδύνατο για τους αιτητές να
επανάεισπράξουν τα χρήματά τους απ'αυτόν αν πετύγγαναν στην
έφεση.

10

15

Με την παρούσα ex parte αίτησή τους οι αιτητές ζητούσαν
αναστολή εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση της αίτησης με κλήση.
Στην αίτηση αναφερόταν ότι αυτή στηριζόταν σε διάφορες διατά-
ξεις των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Κατά την ακρόαση η δι-
κηγόρος των αιτητών αναφέρθηκε στις διατάξεις των Κανони-
σμών, Ναυτοδικείου, και των παλαιών Αγγλικών Κανονισμών.

20

Αποφασίσθηκε ότι

25

(α) Σε υποθέσεις Ναυτοδικείου δεν έχουν εφαρμογή οι Θεσμοί
της Πολιτικής Δικονομίας αλλά οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί

Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου) και οι σχετικοί Κανονισμοί που ίσχυαν στην Αγγλία την 15.8.1960, ημέρα πριν από την ημερομηνία ανακήρυξης της Ανεξαρτησίας.

5 (β) Η αναγραφή των λανθασμένων Κανονισμών στην αίτηση δεν την καθιστούσε εξ υπαρχής άκυρη, αλλά μόνο ακυρώσιμη με αίτηση του αντιδίκου που έπρεπε να υποβληθεί πριν τη λήψη οποιουδήποτε άλλου διαδικαστικού μέτρου. Εφόσο τέτοια αίτηση
10 δεν είχε υποβληθεί και εφόσο, κατά την αγόρευση της δικηγόρου των αιτητών, είχε γίνει αναφορά στους ορθούς Κανονισμούς, το Δικαστήριο θεώρησε την αίτηση έγκυρη. (Το Δικαστήριο δεν ακολούθησε την απόφαση στην Π.Ε. 7684, ημ. 21.11.90, που θεώρησε σαν *incuriam*).

(γ) Η αναστολή εκτέλεσης απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης βρίσκεται στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου που
15 ασκείται με βάση δύο αρχές, i) ότι ο επιτυχών διάδικος δεν πρέπει να στερείται, χωρίς εξαιρετικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας του, και ii) ότι το ένδικο μέσο της έφεσης, που ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του. Μόνο η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων είναι δυνατό να κλίνει
20 την πλάστιγγα υπέρ της δεύτερης αρχής, σε βάρος της πρώτης. Υπό τις περιστάσεις δόθηκε αναστολή εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση της αίτησης με κλήση με τον όρο ότι οι αιτητές θα κατάθεταν το σύνολο του ποσού της απόφασης και των εξόδων στο Δικαστήριο.

25 *Η αίτηση έγινε αποδεκτή χωρίς διαταγή για έξοδα. Διατάχθηκε αναστολή εκτέλεσης της απόφασης μέχρι την εκδίκαση της αίτησης με κλήση με τον όρο ότι οι αιτητές θα κατάθεταν ολόκληρο το ποσό της απόφασης και των εξόδων στο Δικαστήριο.*

30 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

In re Hadjisoteriou (1986) 1 C.L.R. 429.

In re Williams & Glyn's Bank (1987) 1 C.L.R. 85.

Gruno v. Ship Algazera (1980) 1 C.L.R. 595.

Essex Overseas v. Legent Shipping (1981) 1 C.L.R. 263.

35 *Phocnix v. Al Khalaf Exhibition (1981) 1 C.L.R. 673.*

Mavrohanna and Another v. Michael (1984) 1 C.L.R. 760.

Aristidou v. Aristidou (1985) 1 C.L.R. 649.

Neophytou v. Demetriou (1989) 1 C.L.R. (G) 592.

Αιτήσεις.

Αιτήσεις από τους εναγομένους 3 και 4 για αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης που εκδόθηκε στις 22.12.90 μέχρι την εκδίκαση των αιτήσεων τους με κλήση.

Π. Καλλή (Δ/νίς), για Α. Ποιητή, για τους αιτητές.

5

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές - εναγόμενοι 3 και 4 - με ξεχωριστές μονομερείς αιτήσεις, που συνεκδικάστηκαν γιατί εγείρουν τα ίδια πραγματικά και νομικά θέματα, ζητούν την αναστολή της εκτέλεσης της Απόφασης που εκδόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου, 1990, μέχρι την εκδίκαση αιτήσεών του ενάγοντα και εναντίον όλων των εναγομένων, μαζί και ξεχωριστά, για:-

10

"(α) \$12,500.00 δολάρια Αμερικής για οφειλόμενους μισθούς του ενάγοντα,

15

(β) £1,889.22 αγγλικές λίρες, ποσό οφειλόμενο στον ενάγοντα για έξοδα τροφοδοσίας του εναγομένου 2 πλοίου,

(γ) \$11,317.00 δολάρια Αμερικής ποσό το οποίο επλήρωσε ο ενάγοντας έναντι της αγοραίας αξίας του ρηθέντος πλοίου και

20

(δ) \$ 2,500 δολάρια Αμερικής ως αποζημιώσεις για παρανομη απόλυση."

Διέταξε τους εναγόμενους να πληρώσουν τα έξοδα του ενάγοντα.

25

Οι εναγόμενοι 3 και 4 εφείσβαλαν την πιο πάνω Απόφαση. Οι εναγόμενοι 3 και 4 καταχώρισαν στις 29 Ιανουαρίου, 1991 και 31 Ιανουαρίου, 1991, αντίστοιχα, ξεχωριστές αιτήσεις με κλήση, με τις οποίες ζητούν αναστολή της

30

εκτέλεσης της Απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης.

Την ίδια ημέρα καταχώρισαν τις εξεταζόμενες μονομερείς αιτήσεις.

5 Οι αιτήσεις τους στηρίζονται στην Δ.40 - θ.7, θ.11, Δ.48- θ.1-4, θ.8 και θ.9, πρόδηλα των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας.

10 Κατά την ακρόαση η δικηγόρος των αιτητών παρέπεμψε το Δικαστήριο στους Διαδικαστικούς Κανονισμούς Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου), (οι "Κανονισμοί"), Αρ. 168, 175, 237, στον παλαιό Αγγλικό Διαδικαστικό Κανονισμό Δ.42, θ19-(1) και στο Annual Practice, 1960, σελ. 1015 και 1016.

15 Το πρώτο ζήτημα που εγείρεται είναι: Σε ποιους Κανονισμούς μπορεί να στηριχτεί η αίτηση και, αν έγινε λανθασμένη παραπομπή, είναι η αίτηση άκυρη;

Οι Κανονισμοί Πολιτικής Δικονομίας δεν έχουν εφαρμογή σε υποθέσεις Ναυτοδικείου.

Στην άσκηση της Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου εφαρμογή έχουν οι Κανονισμοί.

20 Ο Κανονισμός 237 προνοεί πως, σε όλες τις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τους Κανονισμούς αυτούς, ακολουθείται η πρακτική του Τμήματος Ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας, στην έκταση που φαίνεται ότι μπορεί να εφαρμοστεί.

25 Οι Αγγλικοί Κανονισμοί, στους οποίους γίνεται αναφορά, είναι οι Κανονισμοί που ίσχυαν την ημέρα πριν την ανακήρυξη της Ανεξαρτησίας - (βλ. *Asimenos v. Paraskeva* (1982) 1 C.L.R. 145).

30 Οι Κανονισμοί 168 - 182 ρυθμίζουν και διέπουν την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων.

Ο Κανονισμός 175 προβλέπει ότι το Δικαστήριο ή Δικαστής μπορούν, οποτεδήποτε μετά την έκδοση του εκτελεστηρίου εντάλματος, με αίτηση οποιουδήποτε προσώπου, να διατάξουν όπως οι διαδικασίες με βάση το εκτελεστήριο ανασταλούν για τόσο χρόνο και με όρους που κρίνονται κατάλληλοι. 5

Στους Κανονισμούς δεν υπάρχει αντίστοιχη πρόνοια με τη Δ.42, θ.19-(1) των Αγγλικών Κανονισμών.

Επειδή στην παρούσα υπόθεση δεν έχει εκδοθεί οποιοδήποτε ένταλμα εκτέλεσης - εκτελεστήριο, οι Κανονισμοί που έχουν εφαρμογή είναι η Δ. 42, 8.19 - (1) των παλαιών Αγγλικών Διαδικαστικών Κανονισμών, στους οποίους έγινε αναφορά από την ευπαίδευτο δικηγόρο στην αγόρευση της. 10

Η παράλειψη παραπομπής σε αίτηση στον ορθό Νόμο ή Κανονισμό, στον οποίο αυτή στηρίζεται, αποτέλεσε αντικείμενο εξέτασης από το Ανώτατο Δικαστήριο σε αριθμό υποθέσεων. 15

Στην υπόθεση *In re Hadjisoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429, στη σελ. 434 διαβάζουμε:- 20

"Counsel for the applicants in his address has argued that the learned Judge was wrong in Law in deciding that it is an essential prerequisite of an ex parte application to specify that it is based on section 9 of Cap. 6 and that failure to do so is fatal to the extent that it can be discharged on this very ground." 25

Στη σελ. 437 ο Α. Λοΐζου, Δικαστής (όπως ήταν τότε), είπε:-

"As a result of the aforesaid decision *In Re Pritchard*, Order 70, rule 1 was substituted by R.S.C. (Rev.) 1962 Order 2, rules 1 and 2, where the distinction between nullities and mere irregularities has disappeared, at any rate as regards to failure to comply with the requirements 30

of the rules such being now treated as a mere irregularity. (See *Harkness v. Bell's Asbestos and Engineering Ltd.*, [1966] 3 All E. R. 843 C.A.

5 This present position, however, of the Law in England does not affect the position in Cyprus where the old Order 70, rule 1 is still relevant.

10 As regards the present case, in my view, any possible noncompliance with Order 48, rule 2 through a failure to specify reliance on section 9 of Cap. 6 cannot be treated as a fundamental irregularity such that would render the proceedings in question a nullity."

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *In re Williams & Glyn's Bank* (1987) 1 C.L.R. 85, στη σελ. 98 είπε:-

15 "We do not, however, agree with the trial Court that failure to invoke the rules is fatal. Noncompliance with rule 4 is an irregularity that can be remedied and not a nullity. Order 64, rule 1, of the Civil Procedure Rules provides'

20 'Non-compliance with any of these rules, or with any rule of practice for the time being in force, shall not render any proceedings void unless the Court of Judge shall so direct, but such proceedings may be set
25 aside either wholly or in part as irregular, or amended, or otherwise dealt with in such manner and upon such terms as the Court or Judge shall think fit.'

30 In the present instance we do not consider, as regards Rule 8, that failure to refer to it in the opposition was a material irregularity to preclude the appellants from invoking such order in their arguments before the Court, especially in view of the fact that the application of the Bank has been based on such rule. See *Spyropoulos v. Transavia Holland N.V. Amsterdam* (1979) 1 C.L.R. 421 at pp. 431 - 2; *In re Julia Hadjisoteriou and Another*

(1986) 1 C.L. 429; *The Ship 'Gloriana v. Eddy Breidi* (1982) 1 C.L.R. at pp. 416 - 420." Τριμελές Εφετείο στην υπόθεση *In re Charalambous* (1987) 1 C.L.R. 427, στη σελ. 437 είπτε:-

'But even if the reference to the Law was to some extent faulty, this would amount only to an irregularity which was waived and/or remedied by the steps taken by the respondents. (*Re Pritchard* (deceased) [1963] 1 All E.R. 873; *Spyropoulos v. Transavia* (1979) 1 C.L.R. 421; *In re Hadjisoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429; *In re Williams and Glyn's Bank plc*, (1987) 1 C.L.R. 85.)' "

Η Δ. 70 των παλαιών Αγγλικών Κανονισμών, που ισχύει στις περιπτώσεις Ναυτοδικείου, είναι σχεδόν ταυτόσημη με την Δ. 64 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας.

Δικόγραφο στο οποίο δεν καταγράφεται ορθά ο Νόμος ή ο Κανονισμός στον οποίο στηρίζεται δεν είναι άκυρο. Τούτο είναι ακυρώσιμο με αίτηση άλλου διαδίκου, η οποία πρέπει να υποβληθεί πριν τη λήψη οποιουδήποτε άλλου διαδικαστικού μέτρου.

Πρόσφατα τριμελές Εφετείο, στην υπόθεση *Μάριος Μαχλουζαρίδης v. Χρίστου Ιωαννίδη και Άλλων*, Πολιτική Έφεση Αρ. 7684 (Απόφαση δόθηκε στις 21 Νοεμβρίου, 1990, (1990) 1 Α.Α.Δ., δε δημοσιεύτηκε ακόμα), αποφάσισε ότι, η μη αναφορά στο ορθό Άρθρο της Νομοθεσίας και στους Θεσμούς σε ενδιάμεση αίτηση, είναι μοιραία για την εγκυρότητά της. Στην υπόθεση αυτή καμιά αναφορά δεν γίνεται στην προηγούμενη νομολογία του Δικαστηρίου. Πρόδηλα οι δικηγόροι δεν ανέφεραν στο Δικαστήριο τις προηγούμενες Αποφάσεις. Η Απόφαση αυτή είναι *incuriam* και δεν μπορεί να ανατρέψει την καθιερωμένη νομολογία, στην οποία δεν έκαμε καμιά αναφορά.

Η δικηγόρος στην αγόρευσή της αναφέρθηκε στους σχετικούς Κανονισμούς και, ως εκ τούτου, δεν θεωρώ ότι η

αίτηση είναι άκυρη.

Η αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, η οποία ασκείται με βάση δύο αρχές:-

5 1. Ο διάδικος ο οποίος επιτυγχάνει δεν πρέπει να στερείται, χωρίς εξαιρετικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας του.

10 2. Το ένδικο μέσο της έφεσης, το οποίο ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του.

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Grupo v. Ship "Algazera"* (1980) 1 C.L.R. 595· *Essex Overseas v. Legent Shipping* (1981) 1 C.L.R. 263· *Phoenix v. Al Khalaf Exhibition* (1981) 1 C.L.R. 673· *Mavrochanna and Another v. Michael* (1984) 1 C.L.R. 760· *Aristidou v. Aristidou* (1985) 1 C.L.R. 649· *Παναγιώτα Νεοφύτου ν. Χρυσάνθης Δημητρίου*, (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 592.

20 Μόνο η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων είναι δυνατό να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ της δεύτερης αρχής, σε βάρος της πρώτης.

Παρόλο ότι στο στάδιο της αναστολής εκτέλεσης το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της έφεσης, ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι εκ πρώτης όψεως έχει καλή υπόθεση στην έφεση.

25 Στην παρούσα αίτηση το Δικαστήριο έχει ενώπιόν του την εκδοχή μόνο των αιτητών. Το Δικαστήριο θα έχει ολοκληρωμένη εικόνα όταν και οι δυο πλευρές θα είναι ενώπιον του στην ακρόαση της αίτησης με κλήση.

30 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι ο εξ αποφάσεως δανειστής είναι ολότελα ανόβολος και, ως εκ τούτου, εάν εισπράξει τα χρήματα, θα είναι αδύνατο για τους αιτητές, εάν επιτύ-

χουν στην έφεση, να επαναεισπράξουν αυτά.

Με βάση τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, εκδίδεται Διαταγή Αναστολής της εκτέλεσης της Απόφασης εναντίον των αιτητών - εναγομένων 3 και 4 - μέχρι την τελική εκδίκαση της αίτησης με κλήση, με τον όρο όμως ότι οι αιτητές θα καταθέσουν το σύνολο του ποσού της Απόφασης και των εξόδων στο Δικαστήριο. Καμιά διαταγή για έξοδα.

5

Διαταγή για αναστολή ως η αίτηση υπό τον όρο ότι το σύνολο του ποσού της απόφασης και των εξόδων θα κατατεθεί στο Δικαστήριο.